

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2017. november 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A társtettesként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt **I.r.** vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. március 21. napján kihirdetett 41.(I.)Kb.1471/2016/12. számú ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. március 21. napján kihirdetett 41(I.)Kb.1471/2016/12. számú ítéletével **I.r.** és **II.r.** vádlottakat bűnösnek mondta ki társtettesként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében (Btk. 301. § (1) bekezdés), ezért őket - külön-külön - 1 évi börtönbüntetésre, 100 napi tétel, napi tételenként 1.000,-Ft pénzbüntetésre, valamint lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Végrehajtás esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre átváltoztatásáról, és a pénzbüntetés megfizetésére mindkét vádlottnak 10-10 hónapi részletfizetést engedélyezett. Kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség állam javára történő megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd az ítéletet tudomásul vette. Az I. r. vádlott és védője enyhítésért, a II. r. vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.271/2017/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helyben hagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bűnügyben a releváns bizonyítékokat értékelve - a vádlotti védekezésekkel szemben - mérlegeléssel helyesen állapította meg a tényállást, amely felülbírálatra alkalmas. Indokolási kötelezettségének eleget tett, okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és törvényesen minősítette az általuk elkövetett cselekményt. Helyesen tárta fel az enyhítő és súlyosító körülményeket és helyesen szabta ki a büntetéseket is.

A másodfokú nyilvános ülésen az I.r. vádlott védője perbeszédében a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését fenntartotta. Indokolása szerint a lefokozás katonai büntetés alkalmazása a büntetés célján túlmutató joghátrány, hiszen ebben az esetben a kiváló parancsnoki jellemzéssel bíró I. r.

vádlott valamennyi szolgálati jogosultságát elveszti. Felhívta a figyelmet arra, hogy az I.r. vádlott nem rossz rendőr, csupán hibázott. Mivel védence élethivatásnak tekinti a pályáját, ezért kérte, hogy a bíróság részesítse őt előzetes mentesítésben és mellőzze a katonai büntetést vele szemben. Megjegyezte, hogy álláspontja szerint azt követően, hogy az I. r. vádlott beismerte a bűncselekmény elkövetését, érdekellentét a vádlottak közötti mint védőként nem járhatott volna el a továbbiakban a tagadó II. r. vádlott érdekében.

A II.r. vádlott védője perbeszédében a bejelentett fellebbezése irányát módosítva, azt mint enyhítésre irányuló jogorvoslati kérelmet tartotta fenn. Álláspontja szerint a tényállás megalapozott, indokolási kötelezettségét is teljesítette az elsőfokú bíróság. Jogi álláspontja szerint bűnösséget vagy minősítést érintő jelentősége nincs annak a körülménynek, hogy érintette-e vagy sem a II. r. vádlott térde a passzív alany testét. Utalt azonban az elkövetés körülményeire, arra hogy zárt térben játszódott le az esemény, a sérelem mértéke csekély, a cselekmény nem sérti a rendőri apparátus működésébe vetett bizalmat, ezért a vád tárgyává tett cselekmény nem kirívóan súlyos. Ezért védence előzetes mentesítésben részesítését és a katonai büntetés mellőzését kérte, utalva arra, hogy a II. r. vádlott hibázott, de nem vált méltatlanná a rendfokozat viselésére, és hogy az ügyészség sem tett indítványt az elsőfokú eljárásban a vádlottak lefokozásra.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán elismerte, hogy hibázott, és azt kérte a másodfokú bíróságtól, hogy ne tegye tönkre az életét, tegye lehetővé, hogy továbbra is rendőrként szolgáljon.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán elismerte, hogy hibázott, de a történetekért már megbűnhődött. Hangsúlyozta, hogy szeretne hivatásos állományban maradni.

A Fővárosi Ítéletábra Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával járt el. A fellebbviteli bíróság vizsgálta, hogy nem sérültek-e a védekezéshez fűződő jogok. E körben arra a megállapításra jutott, hogy nem sérült a II. r. vádlott védekezéshez való joga: az I. r. és II. r. vádlott is tagadta a bűncselekmény elkövetését, az I. r. vádlott annyit ismert el, hogy egy pofont adott a sértettnek, annak érdekében, hogy magához térítse. Ebből fakadóan a vádlottak között nem volt érdekellentét, amely a védő kizárását eredményezte volna, hiszen az alapeljárásban mindkét vádlott vitatta büntetőjogi felelősségét, egymást terhelő vallomást nem tettek.

Az elsőfokú katonai tanács a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, valamennyi lehetséges bizonyítékot beszerezte, azokat értékelte. Kihallgatta a vádlottakat, akik tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését, érdemi védekezésük szerint semmilyen bántalmazás nem történt. A kamerafelvételek megtekintése után tette az I. r. vádlott azt a nyilatkozatot, hogy ébresztési szándékkal egy alkalommal megütötte a sértett arcát.

Az elsőfokú katonai tanács a vádlotti védekezéseket megvizsgálta. Tanúkat hallgatott ki, szakértői bizonyítást vett fel. A sértett nyomozati vallomását törvényesen olvasta fel és tette a tárgyalás anyagává a Be. 296. § (1) bekezdés a) pontja alapján. **sértett** vallomása a rendőri bántalmazás tényét illetően következetes volt. Előadása szerint fázott, ezért bement a bankfiókba, majd hirtelen három ismeretlen rendőr rátámadt, ütni, rúgni kezdték, eszméletét is elveszítette, a kórházban tért magához. Az elsőfokú bíróság az általa megállapított ítéleti tényállást objektív bizonyítékként a kamerafelvételekre, és közvetlen bizonyítékként a sértett vallomására alapította, amit az igazságügyi orvosszakértői vélemény a sérülések keletkezési mechanizmusa tekintetében, és részben Kormosói István László, a bank biztonsági őrének tanúvallomása is alátámaszt.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének tehát eleget tett, mérlegelési jogkörben állapította meg a tényállást ítélete 2. és 3. oldalán. Az elsőfokú ítéleti tényállás mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanács elfogadta felülbírálata alapjául.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és a helyes a cselekményük jogi minősítése is. A Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetett követi el az a hivatalos személy, aki eljárása során mást tetteleg bántalmaz.

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 16. § (1) bekezdése értelmében a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe vételével alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Az Rtv. 47. §-62.§-ban az intézkedés során alkalmazható kényszerítő eszközöket a fokozatosság elvére figyelemmel határozza meg. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet III. fejezete ugyancsak a fokozatosság és arányosság elvére figyelemmel szabályozza a kényszerintézkedéseket. A jelen ügyben a vádlottak azzal a magatartásukkal, hogy mint a Btk.459. § (1) bekezdés 11/k) pont szerinti hivatalos személyek egy szinte öntudatlan állapotban lévő, kiszolgáltatott helyzetű sértettet minden indok nélkül, közösen bántalmaztak, megvalósították társtettesként a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetettét.

A vádlottak és védőik által a büntetés enyhítése iránt bejelentett fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és helyesen döntött, amikor arra a következtetésre jutott, hogy végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés szolgálja megfelelően a büntetési célokat mindkét vádlottal szemben. Mind a kiszabott szabadságvesztés, mind a felfüggesztés tartama törvényes. Ugyancsak törvényes a pénzbüntetés alkalmazása is. A kiszabott napi tételszám igazodik a cselekmény tárgyi súlyához, míg az egy napi tételnek megfelelő összeg a vádlottak jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a vádlottakkal szemben lefokozás katonai büntetést is alkalmazott. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a menthető indok nélküli, kiszolgáltatott helyzetben lévő sértetti bántalmazásra tekintettel, amelyre a kamera letakartatásával a vádlottak rá is készültek, indokolt őket eltávolítani a rendőrség kötelékéből. Cselekményük miatt méltatlanok arra, hogy rendőri testületben teljesítsenek szolgálatot. Mivel a vádlottak nem érdemesek rá, a fellebbviteli bíróság előzetes mentesítésben sem részesíthette őket.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva - mindkét vádlottra nézve - helybenhagyta azzal, hogy az ítélet kihirdetésének napja helyesen 2017. március 21. napja.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. november 22.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.
előadó bíró

. Mészáros László hb. ezredes sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** vádlott és **II.r.** vádlottak tekintetében jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2017. november 22.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül
Iván Erika
bírószági ügyintéző